

ରାଣ୍ଡାଇଖୀ

ପିରାହାର୍ମେରା

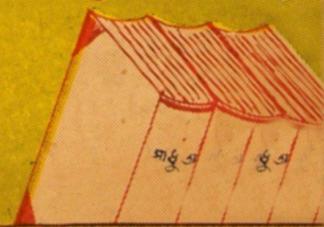
ଅର୍ଦ୍ଧ

ଶ୍ରୀଯୁଷ୍ମ ଲାକ୍ଷ୍ମୀ

ପ୍ରଥୋଜନ ଓ ପାରିଚାଳନା

ବେଚୁ ସିଂହ

ମାତ୍ର

ମାତ୍ର

ରାଷ୍ଟ୍ରାରାଖୀ ପିକ୍ରୁଚାମେ'ର ନିବେଦନ “ବୌରେଶ ଲାହିଡୀ”

କ୍ୟାଲକାଟା ବୁଭିଟୋଳ ଟ୍ରୁଡିଓତେ

ଆର ସି, ଏ, ଶକ୍ତବନ୍ଦେ ପହିତ

ଶ୍ରବଣୀ—ସତାଦେବ ଚୌଥାରୀ

ଚିତ୍ରଶିଳୀ—ଭରିମାପଳ ପାଲ

ଗୀତକାର—ପ୍ରଶବ ରାଜା ଓ ରାମକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର

ମଞ୍ଜଳନା—ଭୋଲା ନାଥ ଆତ୍ମ ଶିଳ୍ପନିଦିଶନାୟ—ପାଲେଶ ସାଙ୍କ

ଶମ୍ଭୁଯ୍ୟା—ବାଣୀ ଦନ୍ତ ଓ ତପନ ସିଂହ

ମୃତ୍ୟୁଶିକ୍କ—ପିଟାର ପୋରେଶ

ରମେଶ୍—ଅମୁନା ଦାସ

ରାମାୟନିକ—ରାଜଜ ବାହାରିର ମେହତା

ମିଉଜିକ—କ୍ୟାଲକାଟା ଅର୍କେଷ୍ଟ୍

* (୨୧ ଗୀତରଚାରିତା)—ପ୍ରଶବ ରାଜ୍ୟ)

ସହକାରୀ ମୂଲ୍ୟ

ପରିଚାଳନା

ନିର୍ମାଲ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ହୁଲାଲ କୁଣ୍ଡ

ପାରା ସିଂ

*

*

ଚିତ୍ରଶିଳୀ

କେଟ୍ ମୁଖାର୍ଜି

ଗୋରା ମଲିକ

*

*

ଶମ୍ଭୁଯ୍ୟା
କାଲିଦାସ ଖୀ

*

ଶ୍ରବଣୀ

ଗୋରା ମଲିକ

ମୃତ୍ୟୁଶିକ୍କ ମତ୍ୟମଦାର

*

ମଞ୍ଜଳନା

ଅନୁଷ୍ଠ ଘୋୟ

ଯାମିନୀ ମନନ

*

ରାମାୟନାଗାର

ବେଙ୍ଗଲ ଫିଲ୍ମ ଲେବେଟୋରୀ।

ତୁମିକ୍ଷାୟ

ଜହର ଗାନ୍ଧୁଲୀ, ଶାନ୍ତି ଶୁଣ୍ଡ, ମନ୍ତ୍ରୋଯ ମିଂହ, ଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ଵାସ,
ବିପିନ ଶୁଣ୍ଡ, ବନ୍ଦନା ଦେବୀ, ବେଚ ମିଂହ, ବେଳା ବୋସ,

ନବଦୀପ ହାଲଦାର, କମଳା ବୋସ, ମୃଗତି ଚଟ୍,

ଉତ୍ତା ଦେବୀ, ତୁଳ୍ମୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, କମଳା ଅଧିକାରୀ,

ଶିବକାଳୀ ଚଟ୍, ମନ୍ଦ୍ୟା ଦେବୀ, ଅମର ଚୌଥାରୀ,

କୁହାର ମିତ୍ର, ଆଶ୍ର ବୋସ, ଭରତ,

ଦେବକୁମାର, ଦେବୀ ପ୍ରମାଦ, ରବି,

ମତା, ନନୀ, କେଟ୍,

ଟାକାଦି।

ବୌରେଶ ଲାହିଡୀ

ଏକ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ମସ୍ତାନ୍ତ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାରେ ଜମ ଗ୍ରହଣ
କରେ। ଢାକ୍ରାବନ୍ଧୀ ମେ ତାର ପିତାକେ ହାରାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁର ଦିନ
ତିନି ବୌରେଶକେ କାହେ ଡେକେ ନିଯେ ବଲେନ “ଆମି ତୋମାର ଜଷେ
କିଛୁଇ ରେଖେ ଯେତେ ପାରିଲାମ ନା । ଆମାର ମାରା ଜୀବନେର
ମଧ୍ୟ ଏହି “ମୃତ୍ୟୁରୁ” “ନୀତି ଧର୍ମ” ଓ “ସାଧୁତା” ବିଳିମତି
ତିନିଥାନୀ ତୋମାର ହାତେ ଦିଯେ ଯାଛି ଏହି ଆଶାଯ ଯେ ଯତଦିନ
ତୋମାର ଅନ୍ତିମ ଥାକବେ ତତଦିନ ଏହି ଆଦଶେ ତୁମି ଚଲାବେ ।”

ନିୟମିତ ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ଏକଟୁ ହାସଲେନ । ଭାଗ୍ୟେର ଚାକା ସୁରଲୋ ।

କାକୀମାର ଉଂପାଡିନେ ଅଭିଷ୍ଟ ହଁଯେ ବାଲକ ବୀରେଶକେ ମାୟେର

ହାତ ଧରେ ପଥେ ଏସେ ଏକଦିନ ଦୀଡାତେ ହ’ଲ । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରୟ

ପେଲ ତାରିଛ ମହିମା ଶ୍ଵରୀରେର ବାଢ଼ୀତେ । ଶ୍ଵରୀରେର ଦାହ ତାରଙ୍ଗ

ଦାହ ହଲେନ, ଆର ଏହି ଆଶ୍ରୟେ ଥେକେ ଶ୍ଵରୀରେର ମଙ୍ଗେ ବୀରେଶଙ୍କ

ମସନ୍ଦାନେ ବି, ଏ, ପାଶ କରଲୋ । ଯେ ଦିନ ସେ ତାର ଜାନନ୍ତରୁକୁ

ପ୍ରଫେସରେର ମୁଖ ଧେକେ ତାର ଆଞ୍ଜଳୀବନୀ ଶୁଣେ ପ୍ରଫେସରେର ମାୟେ

ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରଲୋ ଯେ ସେ ମାରୁଯକେ ସତିକାରେର ମାରୁଯ କରେ ଗଡ଼େ

ତୁଳବେ ଦେଇ ଦିନଇ ମେ ଧରେ କିରେ ଦେଖଲୋ ଯେ ତାର ମା ଶେଷ

ନିଃଧାର ତ୍ୟାଗ କରେଛେନ । ଦାହର ପରାମର୍ଶେ ସେ ଏକବାର ଫିରେ

ଗେଲ ତାର କାକାର କାଛେ, ତାର ପିତୃଗୁହେ ଶୁଦ୍ଧ ମାୟେର ଶେଷକୁତ୍ୟ

କରବେ ବଳେ କିନ୍ତୁ ଦେଖାନେ ଗିଯେ ସେ ପେଲ କାକୀମାର କାଛେ

ଶୁଦ୍ଧ ଗଞ୍ଜନା ଆର ଝାଟ ବାକାବାନ । ହତାଶ ହଁଯେ

କିରତେ ହ’ଲ ବୀରେଶକେ ଚୋଥେର ଜଳ ଫେଲାତେ କେଳିତେ ।

“ଚକ୍ରବନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତଣେ ହୃଦୟାନି ଚ ରୁଖାନି ଚ”

ବାଣୀର ଗ୍ରସାଦ ମେ ଲାଭ କରେଛେ । ଆଜ ମେ କମଳାର କରଣୀ

ଥେକେଓ ବନ୍ଧିତ ହଲନା । କିନ୍ତୁ ବୀରେଶ ଅର୍ଥେର ମହ୍ୟବହାର କରାରେ ।

କୋଥାଯ ଆର୍ଟ, କିନ୍ତି, କୃଧାର୍ତ୍ତ—ବୀରେଶରେ ସନ୍ଧାନୀ ଦୃଷ୍ଟି ତା ଏଡାଯନା

ମୁକ୍ତ ହଣ୍ଡେ ମେ ତାଦେର ଦେବାୟ ମନୋନିବେଶ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ

କ୍ରମେ ମେ ଦେଖିତେ ପେଲ ଯେ ଉଂପାଡିତକେ ରକ୍ଷା କରାତେ ଗେଲେ

ଉଂପାଡିନ ବର୍ଷ ଚାଇ । ତାଇ ଯେ ଏକଦିନ “ହୃଦୟାସ” “ଶୌତିତର୍ମତ୍ତ”

“ମାୟୁତ” କେ ଆକତେ ଧରେଛିଲ ତାରିଛ ମୁଖ ଦିଲେ ଶେଷେ ବେର ହଜା

Humanity, Honesty, Morality these are the words used by the moral fools. ତାର ମେହମାଯ ପିତା

ତାକେ ଯେ ଆଦର୍ଶ ମାରେ ରେବେ ଚଲିବେ ବଲେଛିଲେନ
ସଟନାଚକ୍ରେ ମେ ଦେଇ ଆଦର୍ଶକେ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରେ ବସଲୋ ।

(15)

ଏହିକେ ଶ୍ଵରୀରେ ହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବୀରେଶର ମେ ଏହି ଛରଚାଡ଼ା, ବୀଥନହାରା, ଆପନ ତୋଳା

ଠାକୁରପୋକେ ଧରେ ବୀଧତେ ଚାଇଲେନ । ବୀରେଶ ଅଶାସ୍ତିମ୍ୟ ଜୀବନେ ଶାନ୍ତି ଦିତେ ଉର୍ବଳୀ

ଏମେ ଦୀଡାଲୋ ତାର ଜୀବନପଥେ । ନିରଜୀବ ବୀରେଶ ଏକଦିନ ତାର ମହକାରୀକେ ବନ୍ଦ

ଉର୍ବଳୀକେ ପୃଥିବୀ ଧେକେ ମରିଯେ ଦିତେ କାରଣ ଏହି ମେରେଟୀ ନାକି ତାକେ ତାର

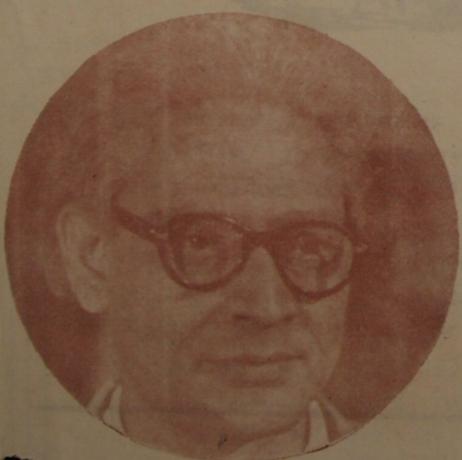
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଚାତ କରାତେ ଉଗ୍ରତ । ହୁଇ ଯତବାଦ । ଜୀବନେର ଧାତ ପ୍ରତିଧାତ,

ତାକେ କେଉ ବଲଲେ ଦେବତା, ଆର କେଉ ବଲେ ଶୟତାନ !!

ବୀରେଶ ଲାହିଡ଼ୀ ମତିହ କି ? ଆର ତାର ଜୀବନେର

ଚରମ ପରିଗତିହ ବା ବିଁ.....

—ମର୍ଦିନାନ୍ତ ପ୍ରତାଙ୍କ କରାଇ ଭାଲୋ—

(১)

নৌল মরসীতে আজি দোলা যে লাগলো ।
মধুর পরশ পেয়ে কমল জগলো ॥

হাওয়া ওঠলো ছলে,

তার হৃদয় গেল থলে,

আকাশে ভূবন তাই সেই রঙে রাঙলো ।

অমৃতাগে তমুমন তাই বুঝি রাঙলো ॥

সহস্র ঝুলের বুকে আজি কেন হায়
বেদনাৰ চিতা অল্পে দহন জালায় ।

চলার পথেৰ মাবে

শুধু হারানোৰ ব্যথা বাজে
অভিশাপ জীবনে আশানীড় তাঙলো

হাতছানি দিয়ে তারে মৰণ যে ডাকলো
মৰণ ডাকলো ॥

(২)

চপল ভূমিৰ গোলাপে কছিল ডাকি
(এই) মুৰু বসন্ত বৃথা বয়ে যাবে নাকি ॥

গোলাপ বলে—চপল অলি ॥

(হায়) মনেৰ কথা—কেমনে বলি ॥

কাননে শোনা পিয়া পিয়া ।

(শুধু) একটা কথাই কছে পাখি ॥

(মোৱ) মনেৰ গোলাপ যে মায়া সুরভি হড়।
সেকি পথাখে মোৱ অলখ বীধন জড়

মে কুসুম আজ—তোমারি গলায়,
বাসৰ রাতেৰ মালা হতে চায় গো,

মালা হ'তে চায় ॥

দহয় বলে কাছে এসো
(তবু) দুৰে থাক বলে অঁধি ॥

(৩)

দখিন হাওয়া আজিকে আমাৰ
মন যে দিলো দুলিয়ে,
পাতায় পাতায় নৃপুৰ বাজায়,
সুৱেৱে চেউ তুলিয়ে ॥

আকাশে ঘোৱ পৰশ মিলায়,
চাঁদেৰ ছাসিৰ ক্ষণিক জীলায়,
কোন চৰণেৰ আশা যাওয়া
দহয় দূৱাৰ খুলিয়ে ॥

মনেৰ শুনি আছে আমাৰ
কুলেৰ বনে ছড়িয়ে,
বেদন হাৰা কাঞ্চন দিনেৰ
সুৱেৱে জালে জড়িয়ে ॥

দুৰেৰ বীঁশী সে কোন মায়ায়
পৰাগ আমাৰ কোথায় হাৰাব
জানিনা কোন বীধন হাৰা—নয়ন দেবে
ভুলিয়ে ॥

(৪)

খিক ওয়েৰে পথিক

জুল যে তোৱে আনলো পথে ডাকি

আলো আজ পথ দেখালো তোৱে

তো আলোয়াৰ ফাঁকি

আনলো পথে ডাকি ।

তোৱ অঁধাৰ আলোৰ খেল

ঢেলেৰ ছিসাব নিয়েই গেল বেলা

দহয় দিয়ে চিনলি না হায় তাৰে

শুজানলো যে তোৱ অঁধি

গে তো আলোয়াৰ ফাঁকি ।

ঠাদেৱ মত যে দীপখানি সবাৱে দেয় আলো

আপন অঁধাৰ মাবে সেথা শুধুই দেথিস

কালো

ঘৰ ছাড়া যে আজকে বীধন হাল

তার লাগি মন দেবে নাকি সাড়া

বন্ধুৰ মত বছুৱ পথ তাৰ

ওৱে কুসুমে দেয় চাকি

গে তো আলোয়াৰ ফাঁকি ।

⊕ ⊕ ⊕ ⊕

⊕ ⊕ ⊕

⊕ ⊕

⊕

⊕

⊕

⊕ ⊕ ⊕

⊕ ⊕ ⊕

(৫)

গ্রাণেৰ কাণে আজি শুনেছি গো আমি
তেকেছে ব্যাকুল তব মন

সাড়া দিল তাই প্ৰেম অভিসারে

চপল আমাৰ ভূবন ।

নদীৰ মত কল কল তানে
ছুটে চলে কোন সাগৱেৰ পানে
দহয় কুলে কুলে চেউগুলি তাৰ (আজি)

তুলেছে একি আলোড়োন ।

মুৰু কাঞ্চন ওগো সাজাও আমাৰ
গদে মাতানো কুল সাজে
কুমকুমে নয়গো রঙিন পলাশ
শীমস্তে মোৱ যেন রাজে ।
শতদলে আমি এ দহয় মেলে
আপন হাতে মোৱ দীপশিখা জেলে
তোমাৰ পথে আমি মহান ব্ৰত লয়ে
বিলিয়ে দেব এ জীবন ।

ରାଙ୍ଗାରାଖୀ ପିକ୍ଚାମେ'ର ପରୁବତ୍ତୀ ଆକର୍ଷଣ

?

ପ୍ରସ୍ତୁତିର ପଥ

ଏୟାମୋସିଯେଟେଡ ଡିସ୍ଟିବ୍ଯୁଟାମ୍ ଲିମିଟେଡେର
ପରିବେଶନାଧୀନେ ଆଗତପାଦ୍ୟ ଚିତ୍ରାବଳୀ

୧। ଭାରତୀ ଛାଯାମନ୍ଦିରେ—

କଢ଼ି ଓ କୋମଲ

ପରିଚାଲନା—ବିନ୍ଦୁ ବ୍ୟାନାଜଙ୍ଗୀ ।

୨। ବେଞ୍ଚଲ ନ୍ୟାଶନାଲ ଫୁଡ଼ିଓର—

ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ଅସ୍ତ୍ରାଗାର ଲୁଘନ

ପରିଚାଲକ—ନିର୍ମଳ ଚୌଧୁରୀ ।

୩। ଏ, ଏଲ, ପ୍ରୋଡ଼ାକଣାନେର—

ସୀମଣ୍ଡିକ

ପରିଚାଲନା—ଅକ୍ଲେନ୍ଚୁ ମୁଖୋପାଦ୍ୟାରୀ ।

୪। ବସୁମିନ୍ଦେର—

ତୈରବ ମନ୍ତ୍ର

ପରିଚାଲକ — ?